Р Е Ш Е Н И Е
№ 42732

гр. София, 02.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 35 състав,** в публично заседание на 14.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **8914** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.
Производството е образувано след отмяна на Решение № 42429/17.12.2025 г. по адм.д. № 6358/2024 г. на АССГ, III-то отд. , 10-ти с-в с Решение № 7994/15.07.2026 г. по адм.д. № 3872/2026 г. на ВАС, Осмо отделение, с което е обявен за нищожен, по жалба на „БЮТИ ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], Ревизионен акт № Р-22220422004004-091-001 от 20.09.2023 г. , издаден от Н. И. Б., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-В. - орган възложил ревизията, и А. Д. С., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, в частта, в която е изменен и потвърден с Решение № 275/28.02.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите. С решението на ВАС делото е върнато за разглеждане от друг съдебен състав на АССГ, и на основание чл. 222, ал. 2 във вр. чл. 224 от АПК са дадени указания по разглеждане на новото дело. Конкретно са дадени указания, че при разглеждане на жалбата по същество следва да се приеме, че обжалваният РА е валиден.
Като съобрази гореизложеното настоящият състав приема следното:
Производството е образувано по жалба на „БЮТИ ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] срещу Ревизионен акт № Р-22220422004004-091-001 от 20.09.2023 г. , издаден от Н. И. Б., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-В. - орган възложил ревизията, и А. Д. С., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, в частта, в която е изменен и потвърден с Решение № 275/28.02.2024 г. на директора

на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.
РА се оспорва като незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон. Моли се неговата отмяна и присъждане на деловодни разноски.
Ответникът Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите оспорва жалбата. Моли присъждане на деловодни разноски.
Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взима становище.
Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.
Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА в обжалваната част по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:
Със заповед за възлагане на ревизия № Р-22220422004004-020-001 /04.08.2022 г. , е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за определяне на задълженията му по ЗДДС за периодите януари 2020 г. – 03.11.2020 г. и 17.11.2020 г. – 30.06.2022 г. , както и за корпоративен данък по ЗКПО за периодите 2020 г. и 2021 г. Заповедта за възлагане на ревизията е изменяна, ревизията е спирана и възобновявана. Всички заповеди в хода на ревизията са издавани от С. Т. А., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-В.. За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад РД Ревизионен акт № Р-22220422004004-092-001 от 06.07.2023 г. , връчен на жалбоподателя на 17.07.2023 г. , срещу който не е постъпило възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК вх. № 53-06-8941 от 31.08.2023 г. , което е преценено като неоснователно. Ревизията приключва с ревизионен акт Ревизионен акт № Р-22220422004004-091-001 от 20.09.2023 г. , издаден от Н. И. Б., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-В. - орган възложил ревизията, и А. Д. С., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, който е връчен на жалбоподателя по електронен път на 15.12.2023 г. С РА е доначислен ДДС в размер общо на 6 356,11 лв. за данъчните периоди ноем. 2020 г. , дек. 2020 г. и дек. 2021 г. , не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 34 339,40 лв. за данъчните периоди от ян. 2020 г. до март 2020 г. , юни 2020 г. , септ. 2020 г. , ноемв. 2020 г. , февр. 2021 г. до апр. 2021 г. , юни 2021 г. , август 2021 г. до дек. 2021 г. и от март 2022 г. до юни 2022 г. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във вр. чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания са начислени лихви в размер на 9 118,80 лв. След извършени корекции по реда на ЗКПО за 2020 г. , вместо декларирания от жалбоподателя данъчен финансов резултат – загуба в размер на 49 518,77 лв. , е определена данъчна загуба в размер на 47 122,88 лв. , а за 2021 г. , при декларирана загуба в размер на 3 141,95 лв. , е установен данъчен финансов резултат на 0,00 лв. /след приспадане на част от определената данъчна загуба за 2020 г./. Така установените задължения за ДДС, ведно със съответните лихви, и извършени корекции по реда на ЗКПО, са били на предмет на оспорване пред административния решаващ орган.
Решаващият административен орган отменя РА в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчните периоди март 2020 г. , дек. 2020 г. , фев. 2021 г. и юни 2021 г. , както и в частта на извършените корекции по ЗКПО за 2020 г. и 2021 г.
Решаващият административен орган изменя РА в частта по установения резултат по ЗДДС за ноември 2020 г. – ДДС за внасяне в размер на 798,76 лв. - на ДДС за внасяне в размерна 606,44 лв. , а установения резултат по ЗДДС за ноември 2021 г. – ДДС за внасяне в размер на 8 690,60 лв.

- на ДДС за внасяне в размерна 4 101,08 лв.
Решаващият административен орган потвърждава РА в частта по установените резултати по ЗДДС за данъчните периоди ян. 2020 г. , фев. 2020 г. , юни 2020 г. , септ. 2020 г. , март 2021 г. , апр. 2021 г. , август 2021 г. , септ. 2021 г. , окт. 2021 г. , ноем. 2021 г. , март 2022 г. , апр. 2022 г. , май 2022 г. и юни 2022 г. , ведно с начислените лихви.
В настоящото производство се обжалва РА в частите по изменението и потвърждаването.
При гореизложените факти настоящият състав приема, че актовете издадени в рамките на ревизията, включително РА, са валидни, предвид горепосочените указанията по отменителното Решение № 7994/15.07.2026 г. по адм.д. № 3872/2026 г. на ВАС, Осмо отделение.
В хода на ревизията е установено безспорното, че основната дейност на жалбоподателя е търговия на едро и дребно с парфюмерия и козметични продукти, чанти, портфейли, колани, аксесоари, обувки, мъжки и дамски дрехи. Установено е, че дейността се осъществява в обекти на адрес [населено място], [улица] № 27, както и магазин на летище С..
В хода на ревизията е преценено, че са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК /данни за укрити доходи/, т. 4 /липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗСч/ или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за облагане/ и т. 5 /документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци и осигурителни вноски, липсват./. На дружеството е връчено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което е информирано, че основата за облагане с корпоратиевн данък за периода 2020 г. – 2021 г. , както и основата за облагане с ДДС за периодите от януари 2020 г. до 03.11.2020 г. и от 17.11.2020 г. до 30.06.2022 г. , ще бъде определена по реда на чл. 122 – чл. 124а от ДОПК, като е представен 14-вневен срок за становище и доказателства. Такива не са представени. След преценка и анализ на събраните доказателства, ревизиращият екип е приел, че са налице основания за корекция на деклариираните от дружеството резултати по ЗДДС и ЗКПО, както следва:
По ЗДДС :
На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури с доставчици на жалбоподателя „ЛЕТИЩЕ СОФИЯ“ ЕАД, „БЛИК РИТЕЙЛ“ ЕООД, „БЛИК КОМЕРС“ ЕООД и „МЕГАЛУКС 2013“ ЕООД.
Не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 256,85 лв. за данъчни периоди март 2020 г. , юни 2020 г. , ноем. 2020 г. и юни 2021 г. по фактури, издадени от „ЛЕТИЩЕ СОФИЯ“ ЕАД и с предмет на доставка различни видове парфюми. Данъчните органи са взели предвид, доставчикът посочва, че фактурите не са били издадени на жалбоподателя, нито доставчикът е декларирал фактурите в отчетните регистри по ЗДДС за съответните периоди. Предвид посоченото деклариране от „ЛЕТИЩЕ СОФИЯ“ ЕАД, че фактурите не са издадени на жалбоподателя, е прието, че за последния не е възникнало правото на приспадане на данъчен кредит по тях.
Отделно от това, установено е, че по 8 фактури с получател жалбоподателят, издадени от „ЛЕТИЩЕ СОФИЯ“ ЕАД и представени от последното при насрещната му проверка, с предмет „продажби магазин 8“, не са отразени в счетоводството на жалбоподателя. Направен е извод за реални доставки и последваща реализация на стоките, без отчитане на приход от продажбите. Прието е, че стоките са реализирани в края на 2020 г. с търговска надценка от 70,12 % и към края на 2021 г. с надценка 60,24 %. Посочено е, че търговската надценка е изчислена въз основа на представени счетоводни регистри и оборотни ведомости, без да се сочат конкретни такива и за кои периоди се отнасят.
Не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 22 181,80 лв. за данъчни периоди ян. 2020 г., фав. 2020 г. , септ. 2020 г. , март 2021 г. , авг. 2021 г. , септ. 2021 г. , окт. 2021

г. , ноем. 2021 г. , дек. 2021 г. , апр. 2022 г. , май 2022 г. , юни 2022 г. по 27 фактури, издадени от „БЛИК РИТЕЙЛ“ ЕООД и с предмет доставка на различни видове парфюми. Данъчните органи отказват да признаят правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото установяват, че стоките се доставят от един и същи адрес, който се ползва за търговска дейност и от доставчика и от получателя – [населено място], [улица], като на адреса има множество стоки, които не могат да се индивидуализират нито по вид, нито по собственост, поради което няма как да се приеме, че доставките са реални.
Не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 312,29 лв. за данъчни периоди фев. 2020 г. , авг. 2021 г. , септ. 2021 г. , дек. 2021 г. , март 2022 г. , апр. 2022 г. и май 2022 г. по 8 фактури, издавени от „БЛИК КОМЕРС“ ЕООД, които са с предмет на доставка дамски чанти, раници и обувки, парфюми и тоалетни води. Данъчните органи отказват да признаят правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото установяват, че стоките се доставят от един и същи адрес, който се ползва за търговска дейност и от доставчика и от получателя – [населено място], [улица], като на адреса има множество стоки, които не могат да се индивидуализират нито по вид, нито по собственост, поради което няма как да се приеме, че доставките са реални.
Не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 5 588,46 лв. за данъчни периоди апр. 2021 г. , септ. 2021 г. , ноем. 2021 г. , по 6 фактури, издадени от „МЕГАЛУКС 2013“ ЕООД , които са с предмет доставка на парфюми и тоалетни води. Данъчните органи отказват да признаят правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото установяват, че стоките се доставят от един и същи адрес, който се ползва за търговска дейност и от доставчика и от получателя – [населено място], [улица], като на адреса има множество стоки, които не могат да се индивидуализират нито по вид, нито по собственост, поради което няма как да се приеме, че доставките са реални.
Данъчните установяват, че през ноемв. 2020 г. жалбоподателят декларира две доставки, облагаеми с нулева ставка на данъка па Глава Трета от ЗДДС, на стойност от 3 020,20 лв. Установено е, че от жалбоподателя не са представени документи за вида или характера на предоставените услуги или за доставените стоки, за мястото, където извършени или доставени и други налични документи, от които да се установи, какъв е характерът на доставките. Ето защо, данъчните органи приемат, че доставките са на територията на страната и са облагаеми на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във вр. чл. 12 от ЗДДС със ставка 20 %. По този начин е доначислен данък в размер на 604,40 лв.
Направена е корекция на данъчната основа на извършените продажби за дек. 2020 г. и дек. 2021 г. и е доначислен ДДС, поради установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК.
За неотразените в счетоводството на жалбоподателя покупки на стойност от 3 416,84 лв. за 2020 г. и 14 320,78 лв. за 2021 г. по фактури, издадени от „ЛЕТИЩЕ СОФИЯ“ ЕАД, е прието, че са реализирани към 31 декември на съответната година, но продажбите не са декларирани и съответно не е начислен дължимия ДДС. Изчислена е търговска надценка от 70,12 % за 2020 г. и 60,24 % за 2021 г. На основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС за дек. 2020 г. е доначислен ДДС в размер на 1 162,55 лв. при данъчна основа 5 812,73 лв. и за дек. 2021 г. е доначислен ДДС в размер на 4 589,52 лв. при данъчна основа 22 947,62 лв.
По ЗКПО :
Формираните констатации в частта по ЗДДС за недекларирани покупки от „ЛЕТИЩЕ СОФИЯ“ ЕАД през 2020 г. и 2021 г. са взети предвид и при определяне на задълженията по ЗКПО. Декларираните от жалбоподателя данъчни финансови резултати за 2020 г. и 2021 г. са коригирани както с неотчетените приходи от продажба на стоки, така и с неотчетените разходи за покупката им. На основание чл. 122 от ДОПК, със сумата на неотчетените приходи от продажби на стоки

през 2020 г. в размер на 5 812,73 лв. и за 2021 г. в размер на 22 947,62 лв. са увеличени декларираните от жалбоподателя приходи за посочените години. На същото основание са увеличени декларираните разходи за 2020 г. съссума в размер на 3 416,84 лв. и за 2021 г. със сума в размер на 14 320,78 лв. Вследствие на това, деклариранияят от жалбоподателя данъчен финансов резултат за 2020 г. – загуба в размер на 49 518,77 лв. , е определена данъчна загуба в размер на 47 122,88 лв. , а за 2021 г. , при декларирана загуба в размер на 3 141,95 лв. , е установен данъчен финансов резултат на 0,00 лв. /след приспадане на част от определената данъчна загуба за 2020 г./. Предвид това, че резултатът за 2020 г. е загуба за 2021 г. е нулев, извършените корекции не са довели до установяване на задължения за корпоративен данък.

При тези факти, с административното решение се приема,че органите по приходите не са събрали доказателства, които да обосноват основание за облагане по ЗДДС и ЗКПО, поради липса на доставки по част от фактурите, издадени от „ЛЕТИЩЕ СОФИЯ“ ЕАД, както и по недекларирани продажби и укрити приходи. Административният решаващ орган излага в решението си мотиви, които няма да се обсъждат в настоящото решение, доколкото се отнасят до отменената част на РА. Само ще се посочи, че с административното решение се приема, че изградената от органите по приходите хипотеза за недекларирани облагаеми доставки и укрити приходи от продажби на стоки за дек. 2020 г. и дек. 2021 г. за неаргументирана и неподкрепена с доказателства. Ето защо, РА е отменен като незаконосъобразен в частта на определените задължения по ЗДДС за дек- 2020 г. в размер на 1 162,55 лв. и за дек. 2021 г. в размер на 4 589,52 лв. и в частта на извършените корекции на декларираните данъчни финансови резултати по ЗКПО за 2020 г. и 2021 г.

С административното решение се приема, че и в производството по обжалване на РА по административен ред не са представени документи във връзка с декларираните през ноемв. 2020 г. две доставки с нулева ставка на данъка по Глава Трета от ЗДДС, включително за получателя им, като не са изложени никакви аргументи срещу извършеното облагане. Приема се правилно, че преценката за вида на доставките следва да се направи въз основа на конкретни доказателства, каквито не са представени. Приема се, че доказателствената тежест е за ревизираното дружество да докаже основанието за неначисляване на данъка при доставка с място на изпълнение извън територията на страната, което не е сторено. Поради това, правилно бил доначислен ДДС в размер на 604,40 лв. за ноември 2020 г. Настоящият състав принципно приема, че изложените мотиви на решаващия административен орган относно установяването на доставката извън страната, която се облага с нулева ставка, са верни. Съдът, обаче, не приема изводът, основан на непредвидена в законодателството презумпция, че щом няма данни за една доставка в достатъчна степен, за да се определи като такава с изпълнение в чужбина и поради което облагаема с нулева ставка по Глава Трето от ЗДДС, то тя била доставка с място на изпълнение на територията на страната и следвало да се обложи като такава. След като няма данни нито за получателя, ни то за мястото на изпълнение, то няма законова база, нито логика, доставката да се определи като такава с изпълнение на територията на страната. В този смисъл, РА е незаконосъобразен в тази част и следва да се отмени като такъв.

В частта относно фактурите, издадени от „БЛИК РИТЕЙЛ“ ЕООД, „БЛИК КОМЕРС“ ЕООД и „МЕГАЛУКС 2013“ ЕООД, и по които не е признато на жалбоподателя право на приспадане на данъчен кредит, решаващият административен орган приема, че РА е законосъобразен. За да приеме това, решаващият орган приема установеното в ревизионното производство, че стоките се доставят от един и същи адрес, който се ползва за търговска дейност и от

доставчика и от получателя – [населено място], [улица], като на адреса има множество стоки, които не могат да се индивидуализират нито по вид, нито по собственост, поради което няма как да се приеме, че доставките са реални. Също се излагат изводи и за липса на кадрова обезпеченост на„МЕГАЛУКС 2013“ ЕООД, поради което доставките не било възможно да бъдат извършени. Настоящият състав не приема тези изводи, поради следното: относимо към настоящия казус е принципното Решение на Съда на ЕС от 6.09.2012 г. по дело С 324/11. СЕС се е произнесъл, че Директива 2006/112/ЕО относно общата система на ДДС и принципът на данъчен неутралитет трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото да приспадне дължимия или платен ДДС за предоставените му услуги поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. По делото такова знание не се установи.

Водещото за съда е единственият установен по делото положителен факт, че фактурите са декларирани надлежно фискално за стойностите, с които жалбоподателят иска да приспадне ДДС, приложени са приемо-предавателни протоколи към фактурите, като са извършени и плащания именно от жалбоподателя. Това са неопровергани факти, установени от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 193-204 от първото дело пред АССГ/. Предвид надлежното фискално деклариране на доставките, следва да се посочи принципното правило на чл. 73а, ал. 1 от ЗДДС, според който при доставки, данъкът за които е изискуем от получателя, правото на приспадане на данъчен кредит е налице и когато получателят не е спазил изискванията на чл. 72 и/или доставчикът на стоката не е издал документ, и/или получателят не разполага с документ по чл. 71, т. 2, 4, 5 и 10, ако доставката не е укрита и данни за нея са налични в счетоводството на получателя. В конкретния случай доставките са фискално декларирани в достатъчна степен и надлежно. На този факти – фискално деклариране на фактурите и плащания по тях съдът придава по-голяма тежест като индиция за реалност на доставките. Безспорно е, че реалността на доставките е задължително условие за признаване правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС – арг. от чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, както и за начисляване на ДДС. Настоящият състав, обаче, не приема, че наличието или не на съпътстващи документи по осъществяването на една търговска сделка, като приемо-предавателни протоколи /такива в случая има за фактурите – видно от ССЕ/, всякакъв друг вид протоколи, образци и дори самите договори, са от естество да наложи извод за наличие или не на доставката – на сделката. И това - особено при надлежно осчетоводяване на

фактурите, какъвто е настоящият случай. Плащането не е сред основанията за възникване на правото на данъчен кредит – чл.68, чл. 69, 71 от ЗДДС, нито липсата му е сред основанията за отказ на такова право – чл. 70 от ЗДДС. Плащането, обаче, приема настоящият състав, ако е извършено, какъвто е настоящият случай, е изключителна индиция за реалността на доставката по осчетоводяването, защото обратното просто е икономически нелогично. Неправилно данъчните органи правят изводи за фиктивност на доставките, като се мотивират с неизпълнение на нормите, уреждащи полагането на труд, на плащането на данъци осигуровки и др.под. , както и на тези, уреждащи отношенията по осъществяване на доставките, когато те са административно регулирани. Неизпълнението на тези норми може да е основание за налагане на административни санкции, но не и да се правят изводи за нарушаване на данъчното законодателство. Приемането на търговска сделка, каквото е процесното осчетоводяване на фактурите, е достатъчно да преодолее възражения на получателя дори за липса на форма на сделката – чл. 292, ал. 3 от ТЗ, както и всякакви други възражения – чл. 301 от ТЗ. Тези норми определят характера на търговските отошения, като бързи и правно-сигурни, извършвани между компетентни лица по занятие и подчинени на единствената цел за икономически резултат. Не може, така законово деформализираните търговски отношения, да се формализират от органите по приходите с цел доказване фиктивност на доставките и то на базата на търговски възражения, които никой от контрагентите не прави или пък вменявайки административни нарушения, каквато компетентност органите по приходите нямат – например да установяват трудови правоотоншения. Отново съдът посочва, че данъчните органи следва да следят единствено и само движението на пари, но не и да преценяват съдържание на търговски правоотношения. В този смисъл е решението от 20.06.2013 г. по дело C-653/11 на СЕС, което посочва, че доставката е обективно понятие, поради което органите по приходите следва да установяват само движението на пари, но не и да правят изводи за необходимост, търговска обоснованост и икономическа целесъобразност: „41. Също от практиката на Съда следва, че в този смисъл понятието за доставка на услуги е обективно по характер и се прилага независимо от целите и резултатите на съответните сделки, без данъчната администрация да е задължена да извършва ревизии, за да установява намерението на данъчнозадълженото лице (вж. в този смисъл Решение по дело Halifax и др., посочено по-горе, точки 56 и 57, както и цитираната съдебна практика).“ .

Задължение на данъчните органи е да следят движението на пари в рамките на установени правоотношения и да съобразяват възникването на данъчни задължения, но не и да се произнасят по валидността на сделки. Това е така и в случаите, когато данъчните органи установяват изкуствени правни конструкции, които не съответстват на действителното икономическо и търговско положение и които имат единствената цел да създадат данъчно предимство. И в тези случаи

данъчните органи не могат да се произнасят по валидността на сделките и на практика да създават нови правни отношения, а само могат да не приемат сделките като отражение на действителното икономическо и търговско положение. Именно последното установява движението на пари, като единствено основание за възникване на данъчно задължение. Само това следва да се установява от органите по приходите. В този смисъл е решението от 20.06.2013 г. по дело C-653/11 на СЕС, според което:

„43 Като се има предвид, че обикновено положението по договора отразява действителното икономическо и търговско положение по сделките, и за да се отговори на изискванията за правна сигурност, релевантните договорни клаузи представляват един от елементите, които следва да се вземат под внимание при установяване на доставчика и получателя по сделка за „доставка на услуги“ по смисъла на член 2, точка 1 и на член 6, параграф 1 от Шеста директива.

44 Може обаче да се окаже, че понякога определени договорни клаузи не отразяват напълно действителното икономическо и търговско положение по сделките.

45 Това по-специално би се наблюдавало, в случай че посочените договорни клаузи представляват напълно изкуствена конструкция, която не отговаря на действителното икономическо и търговско положение по сделките.

52 Предвид на изложените съображения на въпроси 1—4 следва да се отговори, че договорните клаузи, макар и да са един от елементите, които следва да се вземат под внимание, не са определящи за установяването на доставчика и получателя на „доставка на услуги“ по смисъла на член 2, точка 1 и на член 6, параграф 1 от Шеста директива. Те могат по-специално да не бъдат отчитани, когато се установи, че не отразяват действителното икономическо и търговско положение, а представляват напълно изкуствена конструкция, която не отразява икономическата действителност и е създадена единствено с цел получаване на данъчно предимство, което следва да се прецени от националната юрисдикция.“

По делото се установи, че както жалбоподателят е осчетоводил фактурите надлежно. При това осчетоводяване не се откриват неизпълнение на релевантното законодателство. Съгласно чл. 51 от ДОПК вписванията в счетоводните книги се преценяват според тяхната редовност в съответствие с изискванията на Закона за

счетоводството и с оглед на другите обстоятелства, установени в хода на производството. Съгласно чл. 144 от АПК във вр. чл. 182 от ГПК вписвания в счетоводни книги се преценяват от съда според тяхната редовност и с оглед на другите обстоятелства по делото. Те могат да служат като доказателство на лицето или организацията, които са водили книгите. В процесния случай тези вписвания са надлежно извършени, няма нарушения на законодателството. Тази фискална коректност, при която както се посочи по-горе, сделката се декларира частно и публично правно, налага извод за реалност на доставките. За целите на данъчното облагане следва да се взема предвид единствено надлежното счетоводно отразяване на сделките, като единствено отражение на данъчно-релевантин факти – движение на пари. Документи като договори, ППП, документи за отделни плащания и др. под. не отразяват такова движение по смисъла на данъчните закони. Няма икономическа и фискална логика да се оповестяват публично фиктивни сделки. Ето защо, настоящият съдебен състав поставя изключителна тежест на надлежното осчетоводяване и плащането, като доказателство за реално осъществени сделки.

За пълнота и допълнителна аргументация, следва да се посочи и това, че когато данъчната администрация приема една доставка за фиктивна и отказва право на приспадане на данъчен кредит на получателя, то тя би трябвало да подходи по същия начин и спрямо доставчика по облагаемата сделка и да изключи начисления данък от месечната счетоводна декларация по ЗДДС. Фактически се стига до двойно събиране на ДДС. Данъчната администрация следва да попълва фиска като прилага защитните норми на данъчното законодателство – например чл. 177 от ЗЗД, предвиждаща солидарна отговорност за плащането на ДДС от получателя, а не да се опитва да прави недопустими оспорвания на база на частните правоотношения между контрагентите по доставката.

Предвид изложеното, РА е незаконосъобразен в частта по отказаното право на приспадане на данъчен кредит.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. първо от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят 2 275,25 евро деловодни разноски.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ , по жалба на „БЮТИ ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], Ревизионен акт № Р-22220422004004-091-001 от 20.09.2023 г. , издаден от Н. И. Б., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-В. - орган възложил ревизията, и А. Д. С., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, в частта, в която е **изменен** и **потвърден** с Решение № 275/28.02.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, като съответно решаващият административен орган **изменя** РА в частта по установения резултат по ЗДДС за ноември 2020 г. –

ДДС за внасяне в размер на 798,76 лв. - на ДДС за внасяне в размерна 606,44 лв. , а установения резултат по ЗДДС за ноември 2021 г. – ДДС за внасяне в размер на 8 690,60 лв. - на ДДС за внасяне в размерна 4 101,08 лв. и съответно решаващият административен орган **потвърждава** РА в частта по установените резултати по ЗДДС за данъчните периоди ян. 2020 г. , фев. 2020 г. , юни 2020 г. , септ. 2020 г. , март 2021 г. , апр. 2021 г. , август 2021 г. , септ. 2021 г. , окт. 2021 г. , ноем. 2021 г. , март 2022 г. , апр. 2022 г. , май 2022 г. и юни 2022 г. , ведно с начислените лихви.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на жалбоподателя „БЮТИ ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], на основание чл. 161, ал. 1, изр. първо от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, сумата от 2 275,25 евро деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.